

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 62
25 lutego 2019

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2019/C 72/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
--------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2019/C 72/02	Sprawa C-410/17: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 10 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus – Finlandia) – postępowanie wszczęte przez A Oy Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112 WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. a) i c) – Artykuł 14 ust. 1 – Artykuł 24 ust. 1 – Transakcje odpłatne – Transakcje w przypadku zapłaty składającej się częściowo z towarów lub z usług – Umowa o rozbiórkę – Umowa o zakup w celu demontażu	2
2019/C 72/03	Sprawa C-97/18: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Nederland – Niderlandy) – postępowanie karne przeciwko ET Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Zasada wzajemnego uznawania nakazów konfiskaty – Decyzja ramowa 2006/783/WSiSW – Artykuł 12 ust. 1 i 4 – Prawo regulujące wykonanie – Ustawodawstwo państwa wykonującego zezwalające na zastosowanie aresztu w celu przymuszenia w razie niewykonania nakazu konfiskaty – Zgodność – Ustawodawstwo państwa wydającego również zezwalające na zastosowanie aresztu w celu przymuszenia – Brak wpływu	3

2019/C 72/04	Sprawa C-694/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Hiszpania) w dniu 7 listopada 2018 r. – Ente Público Radio Televisión Madrid / Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)	3
2019/C 72/05	Sprawa C-695/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Hiszpania) w dniu 7 listopada 2018 r. – Agencia Pública Empresarial de la Radio y Televisión de Andalucía (RTVA) / Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)	4
2019/C 72/06	Sprawa C-696/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Hiszpania) w dniu 7 listopada 2018 r. – Radiotelevisión del Principado de Asturias S.A.U. / Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)	5
2019/C 72/07	Sprawa C-697/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Hiszpania) w dniu 7 listopada 2018 r. – Televisión Autónoma de Castilla La Mancha / Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)	6
2019/C 72/08	Sprawa C-701/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 9 listopada 2018 r. – Geld-für-Flug GmbH / Ryanair DAC.	6
2019/C 72/09	Sprawa C-705/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 13 listopada 2018 r. – Agencia Estatal de la Administración Tributaria / SJ	7
2019/C 72/10	Sprawa C-772/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) w dniu 3 grudnia 2018 r. – Yhtiö A/B	8
2019/C 72/11	Sprawa C-785/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 14 grudnia 2018 r. – GAEC Jeanningros / Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Ministre de l'Économie et des Finances	8
2019/C 72/12	Sprawa C-787/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 17 grudnia 2018 r. – Skatteverket / Sögarđ Fastigheter AB.	9
2019/C 72/13	Sprawa C-797/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 4 października 2018 r. w sprawie T-272/16, Republika Grecka / Komisja Europejska, wniesione w dniu 17 grudnia 2018 r. przez Republikę Grecką	10
2019/C 72/14	Sprawa C-812/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 października 2018 r. w sprawie T-387/16, Terna/Komisja, wniesione w dniu 18 grudnia 2018 r. przez Terna SpA	11
Sąd		
2019/C 72/15	Sprawa T-664/14: Wyrok Sądu z dnia 7 grudnia 2018 r. – Belgia / Komisja Pomoc państwa – Pomoc wdrożona przez Belgię na rzecz spółdzielni finansowych grupy ARCO – Program gwarancji chroniący udziały osób fizycznych będących członkami tych spółdzielni – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i zakazująca wypłacenia członkom gwarantowanych kwot – Przedmiot sporu – Odzyskanie pomocy – Proporcjonalność	13
2019/C 72/16	Sprawa T-552/15: Wyrok Sądu z dnia 10 grudnia 2018 r. – Bank Refah Kargaran / Rada Odpowiedzialność pozaumowna – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające podjęte wobec Iranu – Naprawienie szkody, jaką skarżąca miała ponieść wskutek umieszczenia lub pozostawienia jej nazwy w wykazie osób i podmiotów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Właściwość Sądu – Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom	13

2019/C 72/17	Sprawa T-683/15: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Freistaat Bayern/ Komisja Pomoc państwa – Pomoc na rzecz bawarskiego sektora mleczarskiego – Finansowanie kontroli jakości mleka – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym – Prawa proceduralne kraju związkowego Bawaria – Artykuł 108 ust. 2 TFUE – Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999	14
2019/C 72/18	Sprawy połączone od T-722/15 do T-724/15: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns i in. / Komisja Pomoc państwa – Pomoc na rzecz bawarskiego sektora mleczarskiego – Finansowanie kontroli jakości mleka – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym – Uprawnienie do wzięcia udziału w postępowaniu administracyjnym – Artykuł 108 ust. 2 TFUE – Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999	15
2019/C 72/19	Sprawa T-725/15: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2018 r. – Arysta LifeScience Netherlands / EFSA Środki ochrony roślin – Procedura przeglądu zatwierdzenia substancji czynnej diflubenzuron – Artykuł 21 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 – Stanowisko ekspertów EFSA dotyczące oceny – Częściowa publikacja tego stanowiska – Artykuł 63 rozporządzenia nr 1107/2009 – Wniosek o zachowanie poufności pewnych fragmentów – Ochrona interesów handlowych – Odmowa zachowania poufności – Interes prawny	16
2019/C 72/20	Sprawa T-409/16: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Makhlouf/ Rada Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Prawo do obrony – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Obowiązek uzasadnienia – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo do poszanowania dobrego imienia – Prawo własności – Domniemanie niewinności – Ograniczenie wjazdu i przejazdu przez terytorium Unii – Proporcjonalność	16
2019/C 72/21	Sprawa T-411/16: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Syriatel Mobile Telecom / Rada Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Prawo do obrony – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Obowiązek uzasadnienia – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo do poszanowania czci i dobrego imienia – Prawo własności – Domniemanie niewinności – Proporcjonalność	17
2019/C 72/22	Sprawa T-416/16: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Othman/ Rada Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Prawo do obrony – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Obowiązek uzasadnienia – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo do poszanowania czci i dobrego imienia – Prawo własności – Domniemanie niewinności – Ograniczenie wjazdu i przejazdu przez terytorium Unii – Proporcjonalność	18
2019/C 72/23	Sprawa T-614/16: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Colin/ Komisja Służba publiczna – Zatrudnienie – Ogłoszenie o konkursie – Konkurs otwarty – Warunku dopuszczenia – Nieumieszczenie na liście rezerwy kadrowej – Dyplom – Doświadczenie zawodowe	19
2019/C 72/24	Sprawa T-638/16: Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2018 r. – Deichmann/ EUIPO – Vans (Przedstawienie linii na bucie) Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego przedstawiającego linie na bucie – Wcześniejszy unijny znak towarowy utworzony z dwóch pasków umieszczonych na bocznej stronie buta – Dowód istnienia, ważności i zakresu ochrony wcześniejszego międzynarodowego znaku towarowego – Zasada 19 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625] – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Uzasadnione oczekiwania	20

2019/C 72/25	Sprawa T-817/16: Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2018 r. – Vans / EUIPO – Deichmann (V) Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego V – Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy V – Dowód na istnienie, ważność oraz zakres ochrony wcześniejszego znaku towarowego – Zasada 19 ust. 2 lit a) ppkt ii) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 2 lit a) ppkt ii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625] – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	20
2019/C 72/26	Sprawa T-848/16: Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2018 r. – Deichmann / EUIPO – Vans (V) Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego V – Wcześniejsze graficzne międzynarodowe znaki towarowe V – Dowód na istnienie, ważność oraz zakres ochrony wcześniejszego znaku towarowego – Zasada 19 ust. 2 lit a) ppkt ii) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 2 lit a) ppkt ii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625]	21
2019/C 72/27	Sprawa T-873/16: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Groupe Canal + / Komisja Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Telewizyjna działalność nadawcza – Decyzja uznająca zobowiązania za wiążące – Wyłączność terytorialna – Ocena wstępna – Skutek dla zobowiązań umownych osób trzecich – Proporcjonalność	22
2019/C 72/28	Sprawa T-22/17: Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2018 r. – Portugalia / Komisja EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Wydatki poniesione przez Portugalię – Artykuł 31 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 – Brak dowodu uzasadniającego poważną i uzasadnioną wątpliwość – Kontrole kluczowe – Kontrole pomocnicze	23
2019/C 72/29	Sprawa T-100/17: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2018 r. – BTB Holding Investments i Dufenco Participations Holding / Komisja Pomoc państwa – Sektor metalurgiczny – Pomoc przyznana przez Belgię na rzecz różnych przedsiębiorstw sektora metalurgicznego – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Obowiązek uzasadnienia – Pojęcie pomocy państwa – Korzyść – Kryterium prywatnego inwestora	23
2019/C 72/30	Sprawa T-253/17: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Der Grüne Punkt / EUIPO – Halston Properties (Przedstawienie koła z dwoma strzałkami) Unijny znak towarowy – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Graficzny unijny znak wspólny przedstawiający koło z dwoma strzałkami – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Częściowe stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku – Stwierdzenie częściowego wygaśnięcia prawa do znaku – Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 2017/1001] – Zasada 22 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 10 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625] – Przedstawienie znaku towarowego na opakowaniach – Sposób postrzegania przez właściwy krąg odbiorców	24
2019/C 72/31	Sprawa T-280/17: Wyrok Sądu z dnia 7 grudnia 2018 r. – GE.CO.P. / Komisja Zamówienia publiczne – Rozporządzenie finansowe – Wykluczenie z udziału w postępowaniach o udzielenie zamówień i o przyznanie dotacji finansowanych z budżetu ogólnego Unii na okres dwóch lat – Artykuł 108 rozporządzenia finansowego – Prawo do obrony – Dowód otrzymania powiadomienia	25
2019/C 72/32	Sprawa T-283/17: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – SH / Komisja Służba publiczna – Urzędnicy – Wynagrodzenie – Dodatki rodzinne – Artykuł 2 ust. 2 akapit trzeci załącznika VII do regulaminu pracowniczego – Pojęcie dziecka pozostającego na utrzymaniu – Wyrok powierzający sprawowanie opieki nad dzieckiem oparty na przepisach państwa trzeciego dotyczących ochrony małoletnich – Odmowa przyznania dzieciom pozostającym pod opieką statusu dziecka pozostającego na utrzymaniu – Równe traktowanie – Prawo do nauki – Dobro dziecka	25

2019/C 72/33	Sprawa T-358/17: Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Mubarak/ Rada Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Egipcie – Zamrożenie środków finansowych – Cele – Kryteria umieszczenia w wykazie osób objętych środkami ograniczającymi – Pozostawienie nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami ograniczającymi – Podstawa faktyczna – Zarzut niezgodności z prawem – Podstawa prawna – Proporcjonalność – Prawo do rzetelnego procesu sądowego – Domniemanie niewinności – Zasada dobrej administracji – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Prawo do obrony – Prawo do skutecznej ochrony sądowej	26
2019/C 72/34	Sprawa T-378/17: Wyrok Sądu z dnia 7 grudnia 2018 r. – La Zaragozana/EUIPO – Heineken Italia (CERVISIA) Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego CERVISIA – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy CERVISIA AMBAR – Względna podstawa odmowy rejestracji – Podobieństwo oznaczeń – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	27
2019/C 72/35	Sprawa T-440/17: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2018 r. – Arca Capital Bohemia / Komisja Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokumenty związane z postępowaniem kontrolnym w sprawie pomocy państwa – Odmowa dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych stron trzecich – Wyjątek dotyczący ochrony celów kontroli, dochodzenia i audytu – Ogólne domniemanie poufności – Obowiązek przeprowadzenia konkretnego i indywidualnego badania – Nadrzędny interes publiczny	28
2019/C 72/36	Sprawa T-441/17: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2018 r. – Arca Capital Bohemia / Komisja Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokumenty związane z postępowaniem kontrolnym w sprawie pomocy państwa – Częściowa odmowa dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych stron trzecich – Wyjątek dotyczący ochrony celów kontroli, dochodzenia i audytu – Ogólne domniemanie poufności – Obowiązek przeprowadzenia konkretnego i indywidualnego badania – Nadrzędny interes publiczny	28
2019/C 72/37	Sprawa T-459/17: Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2018 r. – Fifth Avenue Entertainment / EUIPO – Commodore Entertainment (THE COMMODORES) Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego THE COMMODORES – Wcześniejsze niezarejestrowane oznaczenie Commodores – Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Względna podstawa odmowy rejestracji – Odesłanie do prawa krajowego, któremu podlega wcześniej znak towarowy – Powództwo oparte na bezprawnym używaniu nazwy (action for passing off)	29
2019/C 72/38	Sprawa T-471/17: Wyrok Sądu z dnia 7 grudnia 2018 r. – Edison / EUIPO (EDISON) Znak towarowy Unii Europejskiej – Graficzny unijny znak towarowy EDISON – Częściowe zrzeczenie się – Artykuł 50 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 57 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Wykładnia terminów tworzących nagłówki klas klasyfikacji nicejskiej oraz towarów ujętych w załączonym do niej wykazie alfabetycznym	30
2019/C 72/39	Sprawa T-665/17: Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2018 r. – China Construction Bank / EUIPO – Groupement des cartes bancaires (CCB) Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego CCB – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy CB – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Renoma i wysoce odróżniający charakter wcześniejszego znaku towarowego – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Artykuł 75 zdanie drugie i art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 94 ust. 1 zdanie drugie i art. 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001) . . .	30
2019/C 72/40	Sprawa T-715/18: Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2018 r. – Phrenos i in. / Komisja	31
2019/C 72/41	Sprawa T-723/18: Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2018 r. – Barata / Parlament	32

2019/C 72/42	Sprawa T-734/18: Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2018 r. – Sumitomo Chemical i Tenka Best/ Komisja	33
2019/C 72/43	Sprawa T-739/18: Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2018 r. – Darment / Komisja	34
2019/C 72/44	Sprawa T-740/18: Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2018 r. – Taminco i Arysta LifeScience Great Britain / Komisja	35
2019/C 72/45	Sprawa T-746/18: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2018 r. – Bronckers / Komisja	36
2019/C 72/46	Sprawa T-747/18: Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2018 r. – Refan Bulgaria / EUIPO (kształt kwiatu)	36
2019/C 72/47	Sprawa T-748/18: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2018 r. – Glimarpol/ EUIPO – Metar (Narzędzia pneumatyczne)	37
2019/C 72/48	Sprawa T-752/18: Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2018 r. – Tecnodidattica / EUIPO (Podstawa lampy stołowej)	38
2019/C 72/49	Sprawa T-757/18: Skarga wniesiona w dniu 31 grudnia 2018 r. – Koinopraxia Touristiki Loutrakiou / Komisja	38
2019/C 72/50	Sprawa T-761/18: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2018 r. – La Caixa / EUIPO – Imagic Vision (imagin bank)	39
2019/C 72/51	Sprawa T-3/19: Skarga wniesiona w dniu 3 stycznia 2019 r. – Thai World Import & Export / EUIPO – Elvir (Yaco)	40
2019/C 72/52	Sprawa T-4/19: Skarga wniesiona w dniu 2 stycznia 2019 r. – Hankintatukku Arno Latvus / EUIPO – Triaz Group (VIVANIA)	41
2019/C 72/53	Sprawa T-7/19: Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2019 r. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland / Komisja	41
2019/C 72/54	Sprawa T-8/19: Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2019 r. – Repsol/ EUIPO (INVENTEMOS EL FUTURO)	42
2019/C 72/55	Sprawa T-9/19: Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2019 r. – ClientEarth/ EBI	43
2019/C 72/56	Sprawa T-11/19: Skarga wniesiona w dniu 2 stycznia 2019 r. – Mutuallidad de la Abogacía i in./EBC i SRB	43
2019/C 72/57	Sprawa T-12/19: Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2019 r. – Nowhere / EUIPO – Junguo Ye (APE TEES)	45
2019/C 72/58	Sprawa T-16/19: Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2019 r. – Activos e Inversiones Monterroso/ SRB	45
2019/C 72/59	Sprawa T-18/19: Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2019 r. – Brown / Komisja	46
2019/C 72/60	Sprawa T-27/19: Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2019 r. – Pilatus Bank i Pilatus Holding / EBC	47
2019/C 72/61	Sprawa T-595/18: Postanowienie prezesa Sądu z dnia 6 listopada 2018 r. – Berliner Stadtwerke/ EUIPO (berlinGas)	48

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2019/C 72/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 65 z 18.2.2019

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 54 z 11.2.2019

Dz.U. C 44 z 4.2.2019

Dz.U. C 35 z 28.1.2019

Dz.U. C 25 z 21.1.2019

Dz.U. C 16 z 14.1.2019

Dz.U. C 4 z 7.1.2019

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 10 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus – Finlandia) – postępowanie wszczęte przez A Oy

(Sprawa C-410/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112 WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. a) i c) – Artykuł 14 ust. 1 – Artykuł 24 ust. 1 – Transakcje odpłatne – Transakcje w przypadku zapłaty składającej się częściowo z towarów lub z usług – Umowa o rozbiórkę – Umowa o zakup w celu demontażu

(2019/C 72/02)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

A Oy

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 1 lit. a) i c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z art. 14 ust. 1 oraz art. 24 ust. 1 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy na mocy umowy o rozbiórkę usługodawca, a mianowicie przedsiębiorstwo rozbiórkowe, jest zobowiązany do wykonania prac rozbiórkowych i – o ile odpady z rozbiórki zawierają złom metalowy – może odsprzedać taki złom, umowa ta obejmuje odpłatne świadczenie usług, tj. świadczenie prac rozbiórkowych, oraz ponadto odpłatną dostawę towarów, tj. dostawę złomu metalowego, jeżeli nabywca, a mianowicie przedsiębiorstwo rozbiórkowe, przypisuje tej dostawie wartość, którą uwzględni przy ustalaniu ceny proponowanej za świadczenie prac rozbiórkowych, przy czym jednak wspomniana dostawa podlega opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej wyłącznie wówczas, gdy jest ona dokonywana przez podatnika działającego w takim charakterze.
- 2) Artykuł 2 ust. 1 lit. a) i c) dyrektywy 2006/112 w związku z art. 14 ust. 1 oraz art. 24 ust. 1 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy na mocy umowy o zakup w celu demontażu nabywca, a mianowicie przedsiębiorstwo rozbiórkowe, dokonuje zakupu towaru przeznaczonego do demontażu i zobowiązuje się pod karą umowną do dokonania rozbiórki lub demontażu oraz wywiezienia tego towaru, a także wywiezienia odpadów w terminie określonym w umowie, rzeczona umowa obejmuje odpłatną dostawę towarów, a mianowicie dostawę towaru przeznaczonego do demontażu, przy czym dostawa ta podlega opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej wyłącznie wówczas, gdy jest ona dokonywana przez podatnika działającego w takim charakterze, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego. W zakresie, w jakim nabywca jest zobowiązany do rozbiórki lub demontażu oraz

wywiezienia towaru, a także wywiezienia odpadów powstałych w wyniku tego demontażu celem zaspokojenia w szczególności potrzeb sprzedawcy – czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego – umowa ta obejmuje ponadto odpłatne świadczenie usług, tj. świadczenie prac związanych z rozbiórką lub demontażem oraz wywozem, jeżeli nabywca ów przypisuje temu świadczeniu wartość, którą uwzględni przy ustalaniu proponowanej ceny jako czynnik obniżający cenę zakupu obiektu przeznaczonego do demontażu, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 11.9.2017

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Nederland – Niderlandy) – postępowanie karne przeciwko ET

(Sprawa C-97/18) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Zasada wzajemnego uznawania nakazów konfiskaty – Decyzja ramowa 2006/783/WSiSW – Artykuł 12 ust. 1 i 4 – Prawo regulujące wykonanie – Ustawodawstwo państwa wykonującego zezwalające na zastosowanie aresztu w celu przymuszenia w razie niewykonania nakazu konfiskaty – Zgodność – Ustawodawstwo państwa wydającego również zezwalające na zastosowanie aresztu w celu przymuszenia – Brak wpływu

(2019/C 72/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Noord-Nederland

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

ET

Sentencja

- 1) Artykuł 12 ust. 1 i 4 decyzji ramowej Rady 2006/783/WSiSW z dnia 6 października 2006 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie stosowaniu ustawodawstwa państwa wykonującego, takiego jak to w sprawie w postępowaniu głównym, które do celów wykonania nakazu konfiskaty orzeczonego w państwie wydającym zezwala, w stosownym przypadku, na zastosowanie aresztu w celu przymuszenia.
- 2) Okoliczność, że ustawodawstwo państwa wydającego również zezwala na ewentualne zastosowanie aresztu w celu przymuszenia, nie ma żadnego wpływu na stosowanie takiego środka w państwie wykonującym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 28.5.2018.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Hiszpania) w dniu 7 listopada 2018 r. – Ente Público Radio Televisión Madrid / Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

(Sprawa C-694/18)

(2019/C 72/04)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ente Público Radio Televisión Madrid

Strona przeciwna: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podmioty takie, jak opisane, wraz podmiotami prawa publicznego, które je utworzyły, można uznać za jednego podatnika dla celów VAT w rozumieniu art. 11 dyrektywy 2006/112/WE ⁽¹⁾?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy należy uznać, że środki finansowe otrzymywane przez te podmioty od podmiotów prawa publicznego, które je utworzyły, w żadnym przypadku nie mogą zostać uznane za świadczenie wzajemne z tytułu świadczenia usług podlegających opodatkowaniu VAT?
- 3) W odniesieniu do odliczania kwot VAT naliczonego przez te podmioty, czy to ów jeden podatnik powinien określać kwotę podlegającą odliczeniu w zależności od prowadzonej przez niego działalności na podstawie art. 168 dyrektywy 2006/112/WE?
- 4) W odniesieniu w szczególności do działalności w zakresie telewizji publicznej, zakładając, że działalność ta ma dwoisty charakter i zakładając również, że podmioty te wraz z podmiotami prawa publicznego posiadającymi w nich większość kapitału są uznawane za jednego podatnika, czy należy uznać za możliwą do odliczenia jedynie tę część VAT naliczonego, którą można uważać za związaną z ich działalnością gospodarczą?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Hiszpania) w dniu 7 listopada 2018 r. – Agencia Pública Empresarial de la Radio y Televisión de Andalucía (RTVA) / Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

(Sprawa C-695/18)

(2019/C 72/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agencia Pública Empresarial de la Radio y Televisión de Andalucía (RTVA)

Strona przeciwna: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podmioty takie, jak opisane, wraz podmiotami prawa publicznego, które je utworzyły, można uznać za jednego podatnika dla celów VAT w rozumieniu art. 11 dyrektywy 2006/112/WE ⁽¹⁾?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy należy uznać, że środki finansowe otrzymywane przez te podmioty od podmiotów prawa publicznego, które je utworzyły, w żadnym przypadku nie mogą zostać uznane za świadczenie wzajemne z tytułu świadczenia usług podlegających opodatkowaniu VAT?
- 3) W odniesieniu do odliczania kwot VAT naliczonego przez te podmioty, czy to ów jeden podatnik powinien określać kwotę podlegającą odliczeniu w zależności od prowadzonej przez niego działalności na podstawie art. 168 dyrektywy 2006/112/WE?
- 4) W odniesieniu w szczególności do działalności w zakresie telewizji publicznej, zakładając, że działalność ta ma dwoisty charakter i zakładając również, że podmioty te wraz z podmiotami prawa publicznego posiadającymi w nich większość kapitału są uznawane za jednego podatnika, czy należy uznać za możliwą do odliczenia jedynie tę część VAT naliczonego, którą można uważać za związaną z ich działalnością gospodarczą?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Hiszpania) w dniu 7 listopada 2018 r. – Radiotelevisión del Principado de Asturias S.A.U. / Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

(Sprawa C-696/18)

(2019/C 72/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Radiotelevisión del Principado de Asturias S.A.U.

Strona przeciwna: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podmioty takie, jak opisane, wraz z podmiotami prawa publicznego, które je utworzyły, można uznać za jednego podatnika dla celów VAT w rozumieniu art. 11 dyrektywy 2006/112/WE ⁽¹⁾?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy należy uznać, że środki finansowe otrzymywane przez te podmioty od podmiotów prawa publicznego, które je utworzyły, w żadnym przypadku nie mogą zostać uznane za świadczenie wzajemne z tytułu świadczenia usług podlegających opodatkowaniu VAT?
- 3) W odniesieniu do odliczania kwot VAT naliczonego przez te podmioty, czy to ów jeden podatnik powinien określać kwotę podlegającą odliczeniu w zależności od prowadzonej przez niego działalności na podstawie art. 168 dyrektywy 2006/112/WE?
- 4) W odniesieniu w szczególności do działalności w zakresie telewizji publicznej, zakładając, że działalność ta ma dwoisty charakter i zakładając również, że podmioty te wraz z podmiotami prawa publicznego posiadającymi w nich większość kapitału są uznawane za jednego podatnika, czy należy uznać za możliwą do odliczenia jedynie tę część VAT naliczonego, którą można uważać za związaną z ich działalnością gospodarczą?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Hiszpania) w dniu 7 listopada 2018 r. – Televisión Autónoma de Castilla La Mancha / Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

(Sprawa C-697/18)

(2019/C 72/07)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Televisión Autónoma de Castilla La Mancha

Strona przeciwna: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podmioty takie, jak opisane, wraz podmiotami prawa publicznego, które je utworzyły, można uznać za jednego podatnika dla celów VAT w rozumieniu art. 11 dyrektywy 2006/112/WE ⁽¹⁾?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy należy uznać, że środki finansowe otrzymywane przez te podmioty od podmiotów prawa publicznego, które je utworzyły, w żadnym przypadku nie mogą zostać uznane za świadczenie wzajemne z tytułu świadczenia usług podlegających opodatkowaniu VAT?
- 3) W odniesieniu do odliczania kwot VAT naliczonego przez te podmioty, czy to ów jeden podatnik powinien określać kwotę podlegającą odliczeniu w zależności od prowadzonej przez niego działalności na podstawie art. 168 dyrektywy 2006/112/WE?
- 4) W odniesieniu w szczególności do działalności w zakresie telewizji publicznej, zakładając, że działalność ta ma dwoisty charakter i zakładając również, że podmioty te wraz z podmiotami prawa publicznego posiadającymi w nich większość kapitału są uznawane za jednego podatnika, czy należy uznać za możliwą do odliczenia jedynie tę część VAT naliczonego, którą można uważać za związaną z ich działalnością gospodarczą?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 9 listopada 2018 r. – Geld-für-Flug GmbH / Ryanair DAC.

(Sprawa C-701/18)

(2019/C 72/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Nürnberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Geld-für-Flug GmbH

Strona pozwana: Ryanair DAC

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że postanowienie zawarte w ogólnych warunkach umów komercyjnego przewoźnika lotniczego, które nie było negocjowane indywidualnie, zgodnie z którym do umowy zawartej w drodze elektronicznej z podróżnym będącym konsumentem znajduje zastosowanie prawo państwa członkowskiego, w którym przewoźnik lotniczy ma swoją siedzibę, a nie jest ono tożsame z prawem stałego miejsca pobytu podróżnego będącego konsumentem uważa się za nieuczciwe w zakresie, w jakim wprowadza konsumenta w błąd w ten sposób, że nie informuje go o tym, iż zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) ⁽²⁾ wybór innego prawa jest możliwy tylko w sposób ograniczony i nie może zostać wybrane każde dowolne prawo, lecz tylko takie wskazane w art. 5 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Rzym I.

⁽¹⁾ Dz.U. 1993 L 95 s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. 2008 L 177, s. 6.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 13 listopada 2018 r. – Agencia Estatal de la Administración Tributaria / SJ

(Sprawa C-705/18)

(2019/C 72/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Strona pozwana: SJ

Pytania prejudycjalne

Czy przepis zawarty w układzie zbiorowym pracy oraz praktyka pracodawcy, zgodnie z którymi, w celu ustalenia wynagrodzenia i dla celów awansu zawodowego, staż pracy pracownicy zatrudnionej w niepełnym wymiarze czasu pracy z pionowym rozkładem czasu pracy powinien być obliczony w rocznym wyliczeniu, biorąc pod uwagę jedynie czas wykonywania pracy, jest sprzeczny z postanowieniami klauzuli 4 pkt 1 i 2 Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin – dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. ⁽¹⁾ oraz z art. 2 ust. 1 lit. b) i art. 14 ust. 1 dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przededagowana) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotycząca Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców /UNICE/, Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych /CEEP/ oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych /ETUC/ (Dz.U. 1998, L 14, s. 9).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2006, L 204, s. 23).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia)
w dniu 3 grudnia 2018 r. – Yhtiö A/B**

(Sprawa C-772/18)

(2019/C 72/10)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Yhtiö A

Strona pozwana: B

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozmiar korzyści, jaką osoba prywatna uzyskała z domniemanego naruszenia praw do znaku towarowego, jest istotny dla oceny tego, czy postępowanie tej osoby stanowi używanie znaku towarowego w obrocie handlowym w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy w sprawie znaków towarowych, czy też zachowanie o charakterze czysto prywatnym? Czy dla istnienia używania w obrocie handlowym w przypadku gdy osoba prywatna używa znaku towarowego niezbędne jest spełnienie innych kryteriów niż uzyskanie korzyści gospodarczych z działalności handlowej dotyczącej tego znaku towarowego?
- 2) Czy, przy założeniu, że korzyść gospodarcza ma mieć pewne znaczenie, a ze względu na mały rozmiar korzyści gospodarczej, jaką uzyskała dana osoba, oraz niespełnienie ewentualnych innych kryteriów używania oznaczenia w obrocie handlowym nie można założyć, że osoba ta używała znaku towarowego we własnym obrocie handlowym, przesłanka używania oznaczenia w obrocie handlowym w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy w sprawie znaków towarowych⁽¹⁾ jest spełniona, jeżeli osoba prywatna używała znaku towarowego na rzecz osoby trzeciej w jej obrocie handlowym, również wtedy, kiedy nie jest u niej zatrudniona w charakterze pracownika?
- 3) Czy osoba przechowująca towary używa znaku towarowego dla towarów w rozumieniu art. 5 ust. 1 oraz art. 5 ust. 3 lit. b) dyrektywy w sprawie znaków towarowych, jeżeli towary opatrzone znakiem towarowym – wysłane do państwa członkowskiego i dopuszczone do swobodnego obrotu na jego terytorium – były odebrane i przechowywane na rzecz spółki, która je odsprzedaje, przez osobę, w której posiadaniu się znalazły i która nie prowadzi działalności w zakresie przywozu i wywozu towarów oraz nie posiada zezwolenia na prowadzenie składu celnego ani podatkowego?
- 4) Czy można założyć, że dana osoba dokonuje przywozu towarów opatrzonych znakiem towarowym w rozumieniu art. 5 ust. 3 lit. c) dyrektywy w sprawie znaków towarowych, jeżeli towary nie zostały przywiezione na zlecenie tej osoby, jednak udostępniła ona swój adres odsprzedawcy towarów i na jego rzecz odebrała dopuszczone do swobodnego obrotu towary w państwie członkowskim, była w posiadaniu tych towarów przez kilka tygodni i przekazała je w celu przemieszczenia do kraju trzeciego niebędącego członkiem Unii Europejskiej w celu odsprzedaży na jego terytorium?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja skodyfikowana) (Dz.U. 2008, L 299, s. 25)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 14 grudnia 2018 r. – GAEC Jeanningros / Institut national de l'origine et de la qualité (INAO),
Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Ministre de l'Économie et des Finances**

(Sprawa C-785/18)

(2019/C 72/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GAEC Jeanningros

Strona pozwana: Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Ministre de l'Économie et des Finances

Przy udziale: Comité interprofessionnel de gestion du Comté

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 53 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, art. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 664/2014 z dnia 18 grudnia 2013 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w odniesieniu do ustanowienia symboli unijnych dotyczących chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych [i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz w odniesieniu do niektórych zasad dotyczących] pochodzenia paszy i surowców, niektórych przepisów proceduralnych i niektórych dodatkowych przepisów przejściowych⁽²⁾ i art. 10 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych⁽³⁾ w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że w szczególnej sytuacji, w której Komisja Europejska zatwierdziła wniosek organów krajowych państwa członkowskiego o zmianę w specyfikacji produktu oznaczonego chronioną nazwą pochodzenia i rejestrację chronionej nazwy pochodzenia, a wniosek ten jest przedmiotem postępowania sądowego toczącego się przed sądami krajowymi tego państwa – czy sądy te mogą orzec o umorzeniu toczących się przed nimi postępowań czy też, biorąc pod uwagę skutki ewentualnego stwierdzenia nieważności zaskarżonego aktu dla ważności rejestracji dokonanej przez Komisję Europejską, winny one orzec w przedmiocie zgodności z prawem przywołanego aktu organów krajowych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 343, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 664/2014 z dnia 18 grudnia 2013 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w odniesieniu do ustanowienia symboli unijnych dotyczących chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz w odniesieniu do niektórych zasad dotyczących pochodzenia paszy i surowców, niektórych przepisów proceduralnych i niektórych dodatkowych przepisów przejściowych (Dz.U. L 179, s. 17).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179, s. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 17 grudnia 2018 r. – Skatteverket / Sögård Fastigheter AB.

(Sprawa C-787/18)

(2019/C 72/12)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Skatteverket

Druga strona postępowania: Sögård Fastigheter AB

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeżeli zbywca nieruchomości, zgodnie z przepisami wprowadzonymi przez państwo członkowskie na podstawie art. 188 ust. 2 dyrektywy VAT ⁽¹⁾, nie dokonał korekty odliczenia podatku naliczonego, ponieważ nabywca zamierzał wykorzystywać nieruchomość wyłącznie w transakcjach objętych prawem do odliczenia podatku, czy stoi to na przeszkodzie późniejszemu nałożeniu na nabywcę w okresie korekty obowiązku dokonania korekty w momencie kolejnego zbycia nieruchomości podmiotowi, który nie zamierza wykorzystywać nieruchomości do takich transakcji?
- 2) Czy odpowiedź na pierwsze pytanie będzie inna w sytuacji, w której pierwsze przekazanie wskazane w tym pytaniu stanowi przekazanie majątku w rozumieniu art. 19 dyrektywy 2006/112?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. 2006, L 347, s. 1; sprostowanie: Dz.U. 2007, L 335, s. 60).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 4 października 2018 r. w sprawie T-272/16, Republika Grecka / Komisja Europejska, wniesione w dniu 17 grudnia 2018 r. przez Republikę Grecką

(Sprawa C-797/18 P)

(2019/C 72/13)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou i A. Vasilopoulou)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o uwzględnienie odwołania, o uchylenie zaskarżonego wyroku z dnia 4 października 2018 r., Grecja/Komisja (T-272/16, niepublikowanego, EU:T:2018:651) w zakresie, w jakim Sąd oddalił skargę wniesioną przez nią w dniu 25 czerwca 2016 r., o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej (UE) 2016/417 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim a) nakłada korektę finansową w całkowitej wysokości 166 797 866,22 EUR w odniesieniu do lat budżetowych 2010-2013 w sektorze pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji, oraz b) nakłada korektę finansową w całkowitej wysokości 3 880 460,50 EUR w odniesieniu do lat budżetowych 2010-2013 w ramach Rozwoju obszarów wiejskich EFRROW oś 1 + 3 – środki 125 i 121 przeznaczone na inwestycje (2007-2013), oraz o obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Republika Grecka podnosi sześć zarzutów.

- A. Co się tyczy części zaskarżonego wyroku dotyczącej zarzutów pierwszego, drugiego i trzeciego skargi oraz korekty finansowej nałożonej w sektorze pomocy bezpośredniej niezwiązanej z wielkością produkcji, Republika Grecka podnosi trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy odwołania dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 2 rozporządzenia nr 796/2004 ⁽²⁾ dotyczącego definicji użytków zielonych oraz niewystarczającego i nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Zarzut drugi odwołania dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania wytycznych zawartych w dokumencie VI/5330/97 w odniesieniu do spełnienia przesłanek stosowania korekty finansowej w wysokości 25 %, błędnej wykładni art. 43, 44 i 137 rozporządzenia nr 73/2009 ⁽³⁾, niewystarczającego i wewnętrznie sprzecznego uzasadnienia zaskarżonego wyroku oraz przeinaczenia sprawozdania podsumowującego organu pojedynczego.

Wreszcie zarzut trzeci odwołania dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania postanowień art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1290/2005⁽⁴⁾ oraz odnośnych wytycznych, zasady non bis in idem, zasady proporcjonalności, a także niewystarczającego i wewnętrznie sprzecznego charakteru uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

- B. Co się tyczy części zaskarżonego wyroku dotyczącej zarzutów czwartego i piątego skargi w związku z korektą finansową w wysokości 5 % zastosowaną w odniesieniu do środka 125 Rozwój obszarów wiejskich, podniesione zostały dwa zarzuty odwołania. Pierwszy z nich (zarzut czwarty odwołania) dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania postanowień art. 71 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1698/2005⁽⁵⁾ oraz niewystarczającego i nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, zaś drugi z nich (zarzut piąty odwołania) dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 31, ust. 4, rozporządzenia nr 1290/2005, a także niewystarczającego i nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.
- C. Wreszcie, co się tyczy części zaskarżonego wyroku dotyczącej oddalenia zarzutów szóstego i siódmego skargi odnoszących się do korekty finansowej nałożonej w odniesieniu do środka 121 Rozwój obszarów wiejskich, Republika Grecka podnosi zarzut szósty odwołania, który składa się z dwóch części i dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 73 rozporządzenia nr 817/2004⁽⁶⁾, niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego wyroku i przeinaczenia dowodów.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/417 z dnia 17 marca 2016 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowana jako dokument nr C(2015) 1509] (Dz.U. 2016, L 75, s. 16).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. 2004, L 141, s. 18, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 44, s. 243).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. 2009, L 30, s. 16).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005, L 209, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2005, L 277, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 817/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. 2004, L 153, s. 30, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 46, s. 87).

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 października 2018 r. w sprawie T-387/
16, Terna/Komisja, wniesione w dniu 18 grudnia 2018 r. przez Terna SpA**

(Sprawa C-812/18 P)

(2019/C 72/14)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Terna SpA (przedstawiciele: F. Covone, A. Police, L. Di Via, D. Carria, F. Degni, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Żądanie uchylecia lub zmiany przez Trybunał Sprawiedliwości wyroku Sądu Unii Europejskiej, piąta izba, z dnia 18 października 2018 r. w sprawie T-387/16 i w konsekwencji, tytułem żądania głównego, stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr ref. ENER/SRD.3/JCM/clD (2016)2952913 z dnia 23 maja 2016 r. potwierdzającej jedynie wcześniejszą decyzję Move.srd.3.dir(2015)2669621 oraz decyzji Komisji Europejskiej nr ref. SRD.3/JCM/cl/D (2016)4477388 z dnia 14 czerwca 2016 r., w której przekazuje się notę debetową nr 3241608548 nakazującą zapłatę 494 871,39 EUR do dnia 28 lipca 2016 r. i uchyla wskutek tego decyzję Komisji Europejskiej nr ref. Move.srd.3.dir (2015)2669621 z dnia 6 lipca 2015 r. w części, w której wykluczony zostaje zwrot kosztów poniesionych przez Ternę w związku z projektami nr 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-564583 i nr 2007-E221/07/2007-TREN/07/TEN-E-S07.91403 i nałożony obowiązek zwrotu kwot przyznanych w związku ze wspomnianymi projektami w zakresie wskazanym w tabeli załączonej do zaskarżonej decyzji;

- tytułem żądania ewentualnego – stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr ref. ENER/SRD.3/JCM/clD (2016)2952913 z dnia 23 maja 2016 r. wraz z decyzją Komisji Europejskiej nr ref. Move.srd.3.dir(2015)2669621 z dnia 6 lipca 2015 r. w części, w której nie zmniejsza ona zwrotu kosztów poniesionych przez Ternę w związku z projektami nr 2009-E255/09-ENER/09-TEN-E-S 12.564583 i nr 2007-E221/07/2007-TREN/07TEN-E-S 07.91403 w zakresie odpowiadającym tylko zyskom osiągniętym przez CESI S.p.A; ze wszystkimi późniejszymi postanowieniami w sprawie kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczący błędnego charakteru zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim wykluczono w nim błędną ocenę klasyfikacji stosunku między zadaniami a umowami ramowymi zawartymi między Terną i CESI. – Błędne zastosowanie art. 14 i 37 dyrektywy 2004/17/WCE⁽¹⁾ w zakresie podwykonawstwa świadczonych usług. – Nieprzeprowadzenie dochodzenia i brak uzasadnienia zaskarżonego środka. – Błędne zastosowanie art. III.7 ust. 1, 4 i 6 załącznika III do decyzji D/207630 z 2008 r. i błędne zastosowanie art. III.3.7 ust. 1, 4 i 6 załącznika III do decyzji D/7181 z 2010 r., wynikające z nienależnego obniżenia zwrotu kosztów projektów z powodu rzekomego niestosowania przez Ternę procedur przetargowych w sposób formalny. – Brak przeprowadzenia dochodzenia i uzasadnienia.

Zarzut drugi dotyczący błędnego charakteru zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim nie uznano w nim, że spełnione zostały wymogi techniczne uzasadniające przyznanie zamówienia określonemu wykonawcy bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu. – Błędne zastosowanie art. 40 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2004/17/WE.

Zarzut trzeci dotyczący błędnego charakteru zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim wyklucza naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań. – Błędne zastosowanie dyrektywy 2004/17/WE i naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań wzbudzonych u Terny poprzez wykluczenie dopuszczalności roszczeń o zwrot kosztów związanych z zamówieniami objętymi umową ramową pomimo publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenia o udzieleniu zamówienia oraz braku znaczenia niektórych kwot dla celów objęcia procedurami europejskimi.

Zarzut czwarty dotyczący błędnego charakteru zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim narusza zasady racjonalności i proporcjonalności w odniesieniu do konsekwencji decyzji w postaci wyłączenia w całości wniosków o zwrot kosztów zamiast ich proporcjonalnego obniżenia.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. 2004, L 134, s. 1).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 7 grudnia 2018 r. – Belgia / Komisja

(Sprawa T-664/14) ⁽¹⁾

Pomoc państwa – Pomoc wdrożona przez Belgię na rzecz spółdzielni finansowych grupy ARCO – Program gwarancji chroniący udziały osób fizycznych będących członkami tych spółdzielni – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i zakazująca wypłacenia członkom gwarantowanych kwot – Przedmiot sporu – Odzyskanie pomocy – Proporcjonalność

(2019/C 72/15)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet i J.-C. Halleux, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata J. Meyersa)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, art. 2 ust. 4 decyzji Komisji 2014/686/UE z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) wdrożonej przez Belgię – Program gwarancji chroniący udziały indywidualnych członków spółdzielni finansowych (Dz.U. 2014, L 284, s. 53).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 2 ust. 4 decyzji Komisji 2014/686/UE z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) wdrożonej przez Belgię – Program gwarancji chroniący udziały indywidualnych członków spółdzielni finansowych.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 380 z 27.10.2014.

Wyrok Sądu z dnia 10 grudnia 2018 r. – Bank Refah Kargaran / Rada

(Sprawa T-552/15) ⁽¹⁾

Odpowiedzialność pozaumowna – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające podjęte wobec Iranu – Naprawienie szkody, jaką skarżąca miała ponieść wskutek umieszczenia lub pozostawienia jej nazwy w wykazie osób i podmiotów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Właściwość Sądu – Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przysługującej uprawnieniom jednostkom

(2019/C 72/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bank Refah Kargaran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.-M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux oraz M. Bishop, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Tricot oraz A. Aresu, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 268 TFUE żądanie uzyskania odszkodowania za szkodę, jaką skarżąca miała ponieść ze względu na przyjęcie wobec niej środków ograniczających.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Bank Refah Kargaran zostaje obciążony własnymi kosztami, a także kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 398 z 30.11.2015.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Freistaat Bayern / Komisja

(Sprawa T-683/15) ⁽¹⁾

Pomoc państwa – Pomoc na rzecz bawarskiego sektora mleczarskiego – Finansowanie kontroli jakości mleka – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym – Prawa proceduralne kraju związkowego Bawaria – Artykuł 108 ust. 2 TFUE – Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999

(2019/C 72/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Freistaat Bayern (przedstawiciele: adwokaci U. Soltész i H. Weiß)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche, K. Herrmann i P. Němečková, pełnomocnicy)

Przedmiot

Przedstawione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności części decyzji Komisji (UE) 2015/2432 z dnia 18 września 2015 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Niemcy na rzecz kontroli jakości mleka w ramach ustawy w sprawie mleka i tłuszczu SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)] (Dz.U. 2015, L 334, s. 23).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1–4 decyzji Komisji (UE) 2015/2432 z dnia 18 września 2015 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz kontroli jakości mleka w ramach ustawy w sprawie mleka i tłuszczu SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)] w zakresie, w jakim uznano w niej, że przyznanie przez Republikę Federalną Niemiec pomocy państwa jest niezgodne z rynkiem wewnętrznym w odniesieniu do przeprowadzanych w Bawarii kontroli jakości mleka, i nakazano odzyskanie tej pomocy.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Freistaat Bayern.

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 8.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns i in. / Komisja

(Sprawy połączone od T-722/15 do T-724/15) ⁽¹⁾

Pomoc państwa – Pomoc na rzecz bawarskiego sektora mleczarskiego – Finansowanie kontroli jakości mleka – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym – Uprawnienie do wzięcia udziału w postępowaniu administracyjnym – Artykuł 108 ust. 2 TFUE – Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999

(2019/C 72/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca w sprawie T-722/15: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns eV (Mertingen, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo C. Bittner i N. Thies, następnie C. Bittner, adwokaci)

Strona skarżąca w sprawie T-723/15: Genossenschaftsverband Bayern eV (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo C. Bittner i N. Thies, następnie C. Bittner, adwokaci)

Strona skarżąca w sprawie T-724/15: Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft eV (Monachium) (przedstawiciele: początkowo C. Bittner i N. Thies, następnie C. Bittner, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche, K. Herrmann i P. Němečková, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata P. Melchera)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności części decyzji Komisji (UE) 2015/2432 z dnia 18 września 2015 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Niemcy na rzecz kontroli jakości mleka w ramach ustawy w sprawie mleka i tłuszczu SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)] (Dz.U. 2015, L 334, s. 23).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1–4 decyzji Komisji (UE) 2015/2432 z dnia 18 września 2015 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Niemcy na rzecz kontroli jakości mleka w ramach ustawy w sprawie mleka i tłuszczu SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)] w zakresie, w jakim Komisja stwierdza w nich, że pomoc państwa przyznana przez Republikę Federalną Niemiec jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w odniesieniu do kontroli jakości mleka przeprowadzanych w Bawarii i nakazuje odzyskanie tej pomocy.
- 2) Komisja Europejska pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns eV, przez Genossenschaftsverband Bayern eV i przez Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft eV.

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 15.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2018 r. – Arysta LifeScience Netherlands / EFSA(Sprawa T-725/15) ⁽¹⁾

Środki ochrony roślin – Procedura przeglądu zatwierdzenia substancji czynnej diflubenzuron – Artykuł 21 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 – Stanowisko ekspertów EFSA dotyczące oceny – Częściowa publikacja tego stanowiska – Artykuł 63 rozporządzenia nr 1107/2009 – Wniosek o zachowanie poufności pewnych fragmentów – Ochrona interesów handlowych – Odmowa zachowania poufności – Interes prawny

(2019/C 72/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arysta LifeScience Netherlands BV, dawniej Chemtura Netherlands BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i K. Van Maldegem)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (przedstawiciele: D. Detken i S. Gabbi, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów R. van der Houta i C. Wagnera)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Moro i P. Ondrůšek, następnie P. Ondrůšek i G. Koleva, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji EFSA z dnia 10 grudnia 2015 r. w sprawie publikacji niektórych fragmentów dokonanej przez EFSA wspólnej oceny przeglądu zatwierdzenia substancji czynnej diflubenzuron w odniesieniu do metabolitu PCA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Arysta LifeScience Netherlands BV pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) w niniejszym postępowaniu oraz w postępowaniu w sprawie wniosku o zastosowanie środków tymczasowych.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 22.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Makhlouf / Rada(Sprawa T-409/16) ⁽¹⁾

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Prawo do obrony – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Obowiązek uzasadnienia – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo do poszanowania dobrego imienia – Prawo własności – Domniemanie niewinności – Ograniczenie wjazdu i przejazdu przez terytorium Unii – Proporcjonalność

(2019/C 72/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ehab Makhlouf (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo S. Kyriakopoulou G. Étienne oraz A. Vitro, następnie S. Kyriakopoulou oraz A. Vitro, a wreszcie S. Kyriakopoulou, A. Vitro oraz V. Piessevaux, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2016, L 141, s. 125), a także wydanych w jej następstwie aktów wykonawczych, decyzji Rady (WPZiB) 2017/917 z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2017, L 139, s. 62) oraz decyzji Rady (WPZiB) 2018/778 z dnia 28 maja 2018 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2018, L 131, s. 16), w zakresie, w jakim akty te dotyczą one strony skarżącej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Ehab Makhlouf zostaje obciążony własnymi kosztami, a także kosztami postępowania poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Syriatel Mobile Telecom / Rada

(Sprawa T-411/16) ⁽¹⁾

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Prawo do obrony – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Obowiązek uzasadnienia – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo do poszanowania czci i dobrego imienia – Prawo własności – Domniemanie niewinności – Proporcjonalność

(2019/C 72/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo S. Kyriakopoulou, A. Vitro oraz G. Étienne, następnie S. Kyriakopoulou, A. Vitro oraz V. Piessevaux i wreszcie S. Kyriakopoulou oraz A. Vitro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2016, L 141, s. 125), a także wydanych w jej następstwie aktów wykonawczych, decyzji Rady (WPZiB) 2017/917 z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2017, L 139, s. 62) oraz decyzji Rady (WPZiB) 2018/778 z dnia 28 maja 2018 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2018, L 131, s. 16), w zakresie, w jakim akty te dotyczą one strony skarżącej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) zostaje obciążona własnymi kosztami, a także kosztami postępowania poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 3.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Othman / Rada

(Sprawa T-416/16) ⁽¹⁾

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Prawo do obrony – Prawo do skutecznej ochrony sądowej – Obowiązek uzasadnienia – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo do poszanowania czci i dobrego imienia – Prawo własności – Domniemanie niewinności – Ograniczenie wjazdu i przejazdu przez terytorium Unii – Proporcjonalność

(2019/C 72/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Razan Othman (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo S. Kyriakopoulou G. Étienne oraz A. Vitro, następnie S. Kyriakopoulou oraz A. Vitro, a wreszcie S. Kyriakopoulou, A. Vitro oraz V. Piessevaux, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2016, L 141, s. 125), a także wydanych w jej następstwie aktów wykonawczych, decyzji Rady (WPZiB) 2017/917 z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2017, L 139, s. 62) oraz decyzji Rady (WPZiB) 2018/778 z dnia 28 maja 2018 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2018, L 131, s. 16), w zakresie, w jakim akty te dotyczą one strony skarżącej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ehab Makhoulf zostaje obciążona własnymi kosztami, a także kosztami postępowania poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 3.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Colin / Komisja**(Sprawa T-614/16) ⁽¹⁾****Służba publiczna – Zatrudnienie – Ogłoszenie o konkursie – Konkurs otwarty – Warunku dopuszczenia – Nieumieszczenie na liście rezerwy kadrowej – Dyplom – Doświadczenie zawodowe**

(2019/C 72/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Caroline Colin (Waterloo, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci, początkowo N. de Montigny i J.N. Louis, następnie N. de Montigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Radu Bouyon i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 270 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji z dnia 18 lutego 2015 r. komisji konkursowej konkursu otwartego EPSO/AST-SC/01/14, organizowanego przez Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO), o nieumieszczeniu skarżącej na liście rezerwy kadrowej sporządzonej w celu obsadzenia wolnych stanowisk urzędników w instytucjach Unii Europejskiej, po drugie, decyzji z dnia 17 września 2015 r. tej komisji oddalającej jej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, a po trzecie, decyzji odmownej Komisji z dnia 12 maja 2016 r. wydanej w odpowiedzi na zażalenie skarżącej na decyzję komisji konkursowej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 17 września 2015 r., w której komisja konkursowa konkursu otwartego EPSO/AST-SC/01/14 potwierdziła, po ponownym rozpatrzeniu sprawy, że skarżącej nie można umieścić na liście rezerwy kadrowej tego konkursu.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod numerem F-44/16, przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2018 r. – Deichmann / EUIPO – Vans (Przedstawienie linii na bucie)
(Sprawa T-638/16) ⁽¹⁾

Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego przedstawiającego linie na bucie – Wcześniejszy unijny znak towarowy utworzony z dwóch pasków umieszczonych na bocznej stronie buta – Dowód istnienia, ważności i zakresu ochrony wcześniejszego międzynarodowego znaku towarowego – Zasada 19 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625] – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Uzasadnione oczekiwania

(2019/C 72/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deichmann SE (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Onken)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Vans, Inc. (Cyprus, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. Hirsch)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lipca 2016 r. (sprawa R 408/2015-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Deichmann a Vans.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Deichmann SE zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 392 z 24.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2018 r. – Vans / EUIPO – Deichmann (V)
(Sprawa T-817/16) ⁽¹⁾

Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego V – Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy V – Dowód na istnienie, ważność oraz zakres ochrony wcześniejszego znaku towarowego – Zasada 19 ust. 2 lit a) ppkt ii) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 2 lit a) ppkt ii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625] – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2019/C 72/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vans, Inc. (Cyprus, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. Hirsch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: początkowo S. Hanne, następnie A. Söder i D. Hanf, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Deichmann SE (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Onken)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 września 2016 r. (sprawa R 2030/2015-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Deichmann a Vans.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Vans, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 23.1.2017.

Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2018 r. – Deichmann / EUIPO – Vans (V)

(Sprawa T-848/16) ⁽¹⁾

Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego V – Wcześniejsze graficzne międzynarodowe znaki towarowe V – Dowód na istnienie, ważność oraz zakres ochrony wcześniejszego znaku towarowego – Zasada 19 ust. 2 lit a) ppkt ii) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 2 lit a) ppkt ii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625]

(2019/C 72/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deichmann SE (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Onken)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Söder i D. Hanf, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Vans, Inc. (Cypress, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. Hirsch)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 września 2016 r. (sprawa R 2129/2015-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Deichmann a Vans.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 20 września 2016 r. (sprawa R 2129/2015-4).

- 2) EUIPO pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Deichmann SE.
- 3) Vans, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Groupe Canal + / Komisja

(Sprawa T-873/16) ⁽¹⁾

Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Telewizyjna działalność nadawcza – Decyzja uznająca zobowiązania za wiążące – Wylącznieść terytorialna – Ocena wstępna – Skutek dla zobowiązań umownych osób trzecich – Proporcjonalność

(2019/C 72/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Groupe Canal + SA (Issy-les-Moulineaux, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Wilhelm, P. Gassenbach i O. de Juvigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Dawes, C. Urraca Caviedes i L. Wildpanner, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas, J. Bousin, E. de Moustier i P. Dodeller, pełnomocnicy); Union des producteurs de cinéma (UPC) (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat É. Lauvaux); C More Entertainment AB (Sztokholm, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci L. Johansson i A. Acevedo) i European Film Agency Directors – EFADs (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat O. Sasserath)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC) (Bruksela) (przedstawiciel: adwokat A. Fratini)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2012) 9635 z dnia 26 lipca 2016 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE oraz w art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.40023 – Transgraniczny dostęp do telewizji kodowanej), która nadaje moc wiążącą zobowiązaniom zaproponowanym przez Paramount Pictures International Ltd i Viacom Inc. w ramach umów licencyjnych dotyczących treści audiowizualnych zawartych ze Sky UK Ltd oraz Sky plc.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Groupe Canal+ SA pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską, z wyjątkiem kosztów dotyczących interwencji Republiki Francuskiej, European Film Agency Directors – EFADs, Union des producteurs de cinéma (UPC) i C More Entertainment AB oraz Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC).
- 3) Republika Francuska, EFADs, UPC i C More Entertainment pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję w związku z ich interwencjami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2018 r. – Portugalia / Komisja**(Sprawa T-22/17) ⁽¹⁾****EFROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Wydatki poniesione przez Portugalię – Artykuł 31 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 – Brak dowodu uzasadniającego poważną i uzasadnioną wątpliwość – Kontrole kluczowe – Kontrole pomocnicze**

(2019/C 72/28)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: (Republika Portugalska) (przedstawiciele: P. Estêvão, L. Inez Fernandes, M. Figueiredo i J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Rechen, A. Sauka i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/2018 z dnia 15 listopada 2016 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2016, L 312, s. 26) w zakresie, w jakim decyzja ta wyłącza płatności dokonane przez właściwą agencję płatniczą Republiki Portugalskiej z tytułu EFRROW w łącznej kwocie 1 990 810,30 EUR.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2018 r. – BTB Holding Investments i Dufferco Participations Holding / Komisja**(Sprawa T-100/17) ⁽¹⁾****Pomoc państwa – Sektor metalurgiczny – Pomoc przyznana przez Belgię na rzecz różnych przedsiębiorstw sektora metalurgicznego – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Obowiązek uzasadnienia – Pojęcie pomocy państwa – Korzyść – Kryterium prywatnego inwestora**

(2019/C 72/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BTB Holding Investments SA (Luksemburg, Luksemburg) i Dufferco Participations Holding SA (Luksemburg) (przedstawiciele: J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart i Q. Declève, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka, G. Luengo i É. Gippini Fournier, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Foreign Strategic Investments Holding (FSIH) (Liège, Belgia) (przedstawiciele: A. Verheyden i P. Laconte, adwokaci)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji (UE) 2016/2041 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP) wdrożonej przez Belgię na rzecz Duferco (Dz.U. 2016, L 314, s. 22).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) BTB Holding Investments SA i Duferco Participations Holding SA zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 24.4.2017.

**Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Der Grüne Punkt / EUIPO – Halston Properties
(Przedstawienie koła z dwoma strzałkami)**

(Sprawa T-253/17) ⁽¹⁾

Unijny znak towarowy – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Graficzny unijny znak wspólny przedstawiający koło z dwoma strzałkami – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Częściowe stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku – Stwierdzenie częściowego wygaśnięcia prawa do znaku – Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 2017/1001] – Zasada 22 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 10 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/625] – Przedstawienie znaku towarowego na opakowaniach – Sposób postrzegania przez właściwy krąg odbiorców

(2019/C 72/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Goldenbaum, I. Rohr i N. Ebbecke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Hanf, pełnomocnik).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Halston Properties, s. r. o. (Bratysława, Słowacja)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 lutego 2017 r. (sprawa R 1357/2015-5) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Halston Properties a Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 19.6.2017.

Wyrok Sądu z dnia 7 grudnia 2018 r. – GE.CO.P. / Komisja**(Sprawa T-280/17) ⁽¹⁾****Zamówienia publiczne – Rozporządzenie finansowe – Wykluczenie z udziału w postępowaniach o udzielenie zamówień i o przyznanie dotacji finansowanych z budżetu ogólnego Unii na okres dwóch lat – Artykuł 108 rozporządzenia finansowego – Prawo do obrony – Dowód otrzymania powiadomienia**

(2019/C 72/31)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: GE.CO.P. Generale Costruzioni e Progettazioni SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Naticchioni)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac i F. Moro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 263 TFUE wniosek o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji z dnia 7 marca 2017 r. o wykluczeniu skarżącej z udziału w postępowaniach o udzielenie zamówień i o przyznanie dotacji finansowanych z budżetu ogólnego Unii Europejskiej oraz z udziału w postępowaniach o przyznanie środków w ramach rozporządzenia Rady (UE) 2015/323 z dnia 2 marca 2015 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju (Dz.U. 2015, L 58, s. 17) i nakazaniu publikacji tego wyłączenia na stronie internetowej Komisji, a po drugie, wszystkich aktów wcześniejszych lub późniejszych w stosunku do tej decyzji, w tym tych, które nie są skarżące znane.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 7 marca 2017 r. o wykluczeniu GE.CO.P. Generale Costruzioni e Progettazioni SpA z udziału w postępowaniach o udzielenie zamówień i o przyznanie dotacji finansowanych z budżetu ogólnego Unii Europejskiej oraz z udziału w postępowaniach o przyznanie środków w ramach rozporządzenia Rady (UE) 2015/323 z dnia 2 marca 2015 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju i o nakazaniu opublikowania tego wykluczenia na stronie internetowej Komisji.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – SH / Komisja**(Sprawa T-283/17) ⁽¹⁾****Służba publiczna – Urzędnicy – Wynagrodzenie – Dodatki rodzinne – Artykuł 2 ust. 2 akapit trzeci załącznika VII do regulaminu pracowniczego – Pojęcie dziecka pozostającego na utrzymaniu – Wyrok powierzający sprawowanie opieki nad dzieckiem oparty na przepisach państwa trzeciego dotyczących ochrony małoletnich – Odmowa przyznania dzieciom pozostającym pod opieką statusu dziecka pozostającego na utrzymaniu – Równe traktowanie – Prawo do nauki – Dobro dziecka**

(2019/C 72/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: SH (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo M. Mensi, T.S. Bohr i A.C. Simon, następnie T.S. Bohr i G. Berscheid, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Parlament Europejski (przedstawiciele: J. Steele i M. Windisch, pełnomocnicy); Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 270 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2016 r., którą organ upoważniony do zawierania umów o pracę odmówił przedłużenia wypłacania skarżącej dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu, a także, w stosownym wypadku, decyzji Komisji z dnia 3 lutego 2017 r. oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 5 października 2016 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) SH pokrywa koszty postępowania.
- 3) Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 231 z 17.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2018 r. – Mubarak / Rada

(Sprawa T-358/17) ⁽¹⁾

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Egipcie – Zamrożenie środków finansowych – Cele – Kryteria umieszczenia w wykazie osób objętych środkami ograniczającymi – Pozostawienie nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami ograniczającymi – Podstawa faktyczna – Zarzut niezgodności z prawem – Podstawa prawna – Proporcjonalność – Prawo do rzetelnego procesu sądowego – Domniemanie niewinności – Zasada dobrej administracji – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Prawo do obrony – Prawo do skutecznej ochrony sądowej

(2019/C 72/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kair, Egipt) (przedstawiciele: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, M. Rushton oraz C. Enderby Smith, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo J. Kneale oraz M. Veiga, następnie J. Kneale oraz A. Sikora-Kalèda, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Rady (WPZiB) 2017/496 z dnia 21 marca 2017 r. zmieniającej decyzję 2011/172/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2017, L 76, s. 22), po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/491 z dnia 21 marca 2017 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 270/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2017, L 76, s. 10), po trzecie, decyzji Rady (WPZiB) 2018/466 z dnia 21 marca 2018 r. zmieniającej decyzję 2011/172/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2018, L 78I, s. 3), a po czwarte, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/465 z dnia 21 marca 2018 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 270/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2018, L 78I, s. 1), w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mohamed Hosni Elsayed Mubarak zostaje obciążony własnymi kosztami, a także kosztami postępowania poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 z 24.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 7 grudnia 2018 r. – La Zaragozana/EUIPO – Heineken Italia (CERVISIA)

(Sprawa T-378/17) ⁽¹⁾

Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego CERVISIA – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy CERVISIA AMBAR – Względna podstawa odmowy rejestracji – Podobieństwo oznaczeń – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2019/C 72/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: La Zaragozana, SA (Saragossa, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci L. Broschat García i A. M. Santos Peribañez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i H. O'Neill, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Heineken Italia SpA (Pollein, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Pozzi i G. Ghisletti)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 marca 2017 r. (sprawa R 1241/2016-5), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między La Zaragozana a Heineken Italia.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 13 marca 2017 r. (sprawa R 1241/2016-5).
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 7.8.2017.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2018 r. – Arca Capital Bohemia / Komisja(Sprawa T-440/17) ⁽¹⁾

Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokumenty związane z postępowaniem kontrolnym w sprawie pomocy państwa – Odmowa dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych stron trzecich – Wyjątek dotyczący ochrony celów kontroli, dochodzenia i audytu – Ogólne domniemanie poufności – Obowiązek przeprowadzenia konkretnego i indywidualnego badania – Nadrzędny interes publiczny

(2019/C 72/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arca Capital Bohemia a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat M. Nedelka)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i A. Buchet, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek oparty na art. 263 TFUE i zmierzający do stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji zawartej w odpowiedzi Komisji z dnia 15 marca 2017 r. w przedmiocie odpowiedzi udzielonej na wstępny wniosek o udzielenie dostępu do dokumentów dotyczących postępowania kontrolnego w sprawie pomocy państwa, i po drugie, decyzji Komisji C(2017) 3130 final z dnia 4 maja 2017 r. odmawiającej takiego dostępu.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Arca Capital Bohemia a.s. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2018 r. – Arca Capital Bohemia / Komisja(Sprawa T-441/17) ⁽¹⁾

Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokumenty związane z postępowaniem kontrolnym w sprawie pomocy państwa – Częściowa odmowa dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych stron trzecich – Wyjątek dotyczący ochrony celów kontroli, dochodzenia i audytu – Ogólne domniemanie poufności – Obowiązek przeprowadzenia konkretnego i indywidualnego badania – Nadrzędny interes publiczny

(2019/C 72/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arca Capital Bohemia a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: M. Nedelka, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i A. Buchet, pełnomocnicy)

Przedmiot

Sformułowany na podstawie art. 263 TFUE wniosek zmierzający do uzyskania stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji zawartej w odpowiedzi Komisji z dnia 13 marca 2017 r. udzielonej na wstępny wniosek o udzielenie dostępu do dokumentów dotyczących postępowania kontrolnego w sprawie pomocy państwa, i po drugie, decyzji Komisji C(2017) 3129 wersja ostateczna z dnia 4 maja 2017 r. odmawiającej takiego dostępu.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Arca Capital Bohemia a.s. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2018 r. – Fifth Avenue Entertainment / EUIPO – Commodore Entertainment (THE COMMODORES)

(Sprawa T-459/17) (¹)

Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego THE COMMODORES – Wcześniej niezarejestrowane oznaczenie Commodores – Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Względna podstawa odmowy rejestracji – Odesłanie do prawa krajowego, któremu podlega wcześniejszy znak towarowy – Powództwo oparte na bezprawnym używaniu nazwy (action for passing off)

(2019/C 72/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fifth Avenue Entertainment LLC (Orlando, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: B. Brandreth, barrister, i adwokat D. Cañadas Arcas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: H. O'Neill i S. Bonne pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Commodore Entertainment Corp. (Saint Paul, Minnesota, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: J. Mellor, QC i J. Whelan, solicitor).

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 maja 2017 r. (sprawa R 851/2016-5), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Commodore Entertainment a Fifth Avenue Entertainment

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 22 maja 2017 r. (sprawa R 851/2016-5)
- 2) EUIPO pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Fifth Avenue Entertainment LLC.
- 3) Commodore Entertainment Corp. pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 309 z 18.9.2017.

Wyrok Sądu z dnia 7 grudnia 2018 r. – Edison / EUIPO (EDISON)(Sprawa T-471/17) ⁽¹⁾

Znak towarowy Unii Europejskiej – Graficzny unijny znak towarowy EDISON – Częściowe zrzeczenie się – Artykuł 50 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 57 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Wykładnia terminów tworzących nagłówki klas klasyfikacji nicejskiej oraz towarów ujętych w załączonym do niej wykazie alfabetycznym

(2019/C 72/38)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Edison SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Boscariol de Roberto, D. Martucci i I. Gatto)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i L. Rampini, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 kwietnia 2017 r. (sprawa R 1355/2016-5), dotycząca graficznego unijnego znaku towarowego EDISON.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Edison SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 309 z 18.9.2017.

Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2018 r. – China Construction Bank / EUIPO – Groupement des cartes bancaires (CCB)(Sprawa T-665/17) ⁽¹⁾

Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego CCB – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy CB – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Renoma i wysoce odróżniający charakter wcześniejszego znaku towarowego – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Artykuł 75 zdanie drugie i art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 94 ust. 1 zdanie drugie i art. 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001)

(2019/C 72/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: China Construction Bank Corp. (Pekin, Chiny) (przedstawiciele: A. Carboni i J. Gibbs, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Ivanauskas, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Groupement des cartes bancaires (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. Herissay Ducamp)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 czerwca 2017 r. (sprawa R 2265/2016-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Groupement des cartes bancaires a China Construction Bank.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) China Construction Bank Corp. zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

**Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2018 r. – Phrenos i in. / Komisja
(Sprawa T-715/18)**

(2019/C 72/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Phrenos SPRL (Mont-sur-Marchienne, Belgia), Akkanto (Watermael-Boitsfort, Belgia) i Operational Management Solutions (Chaumont-Gistoux, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci R. Jafferali i R. van Melsen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej doręczonej skarżącym pismem z dnia 27 listopada 2018 r. w sprawie udzielenia innemu oferentowi zamówienia na świadczenie usług dotyczących planowania, przygotowania, promocji i realizacji „Europejskich Dni Rozwoju” na rzecz Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Współpracy Międzynarodowej i Rozwoju (EuropeAid/139729/DH/SER/BE) (2018/S 144-328417) na lata 2019–2022 włącznie;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania głównego oraz postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pozwana nie przedstawiła uzasadnienia swej decyzji w sprawie udzielenia zamówienia.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że pozwana nie oceniła odpowiednio (ewidentnie) nienormalnie niskich cen wybranego oferenta.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równego traktowania w odniesieniu do oceny złożonych ofert.

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zastosowane przez pozwaną kryterium udzielenia zamówienia dotyczące oceny ofert było niezgodne z prawem.

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2018 r. – Barata / Parlament

(Sprawa T-723/18)

(2019/C 72/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: João Miguel Barata (Evere, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci G. Pandey, D. Rovetta i V. Villante)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Sekretariatu Generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 23 lipca 2018 r. oddalającej zażalenie skarżącego złożone na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej w dniach 2 lutego 2018 r. i 13 kwietnia 2018 r.;
  - po drugie, stwierdzenie nieważności decyzji kierownika działu rozwoju kadr z dnia 22 March 2018 r. odmawiającej ponownego rozpatrzenia wniosku skarżącego o udział w szkoleniu służącym przygotowaniu do procesu certyfikacji za rok 2017 r., co w praktyce wykluczyło go z tego procesu certyfikacji;
  - po trzecie, stwierdzenie nieważności decyzji kierownika działu rozwoju kadr z dni 8 grudnia 2017 r. i 21 grudnia 2017 r. uznającej wniosek skarżącego za niedopuszczalny, wyłącznie na tej podstawie, że jego wniosek nie zawierał listy załączników do celów szkolenia przygotowującego do procesu certyfikacji za rok 2017;
  - po czwarte, stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 1 marca 2018 r. informującej skarżącego o ogólnych wynikach oraz odmawiającej umieszczenia jego nazwiska na liście urzędników wyselekcjonowanych do udziału w procesie certyfikacji za rok 2017 r. w wyniku niedopuszczalności jego wniosku;
  - po piąte, stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie wewnętrznym z dnia 22 września 2017 r. rozpowszechnionego wśród pracowników;
  - wreszcie, stwierdzenie nieważności listy wstępnej urzędników wyselekcjonowanych do udziału w tym szkoleniu.
- w stosownym wypadku uznanie przede wszystkim, że art. 90 regulaminu pracowniczego jest nieważny i nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu na podstawie art. 277 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, naruszenia art. 25 regulaminu pracowniczego oraz naruszenia art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad proporcjonalności i dobrej administracji, naruszenie prawa skarżącego do obrony i wysłuchania, a tym samym naruszenia art. 41 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji zagwarantowanego w art. 41 karty oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia;
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia art. 1, 2, 3 i 4 rozporządzenia nr 1/58 ⁽¹⁾ oraz naruszenia zasad równego traktowania i niedyskryminacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 1958, 17, s. 385).

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2018 r. – Sumitomo Chemical i Tenka Best/Komisja

(Sprawa T-734/18)

(2019/C 72/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sumitomo Chemical (UK) plc (Londyn, Wielka Brytania) i Tenka Best, SL (Aiguafreda, Hiszpania) (przedstawiciele: K. Van Maldegem, adwokat i V. McElwee, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1251 z dnia 18 sierpnia 2018 r. w sprawie niezatwierdzenia empentryny jako istniejącej substancji czynnej do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 18; ⁽¹⁾
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy niezastosowania się przez pozwaną do wymogów proceduralnych, które były wymagane przed wydaniem zaskarżonego aktu. Gdyby takie kroki zostały podjęte, przyjęty akt mógłby być inny.
2. Zarzut drugi dotyczy popełnienia przez pozwaną oczywistego błędu w ocenie w następujących obszarach: nie wzięła pod uwagę nieprawidłowości proceduralnych w ramach przeglądu empentryny; zezwoliła na hipotetyczne ryzyko stanowiące podstawę niezatwierdzenia empentryny; nie uwzględniła wymogów dotyczących dobrostanu zwierząt wynikających z rozporządzenia w sprawie produktów biobójczych ⁽²⁾.
3. Zarzut trzeci dotyczy niezapewnienia przez pozwaną pierwszej ze skarżących prawa do obrony.
  - Uwagi i dane pierwszej ze skarżących nie zostały zweryfikowane, a jej prawo do obrony z konieczności zostało naruszone.

4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia przez pozwaną zasady dobrej administracji.

- Pierwszej ze skarżących nie dano czasu na opracowanie przyszłych danych i niesłusznie odrzucono jej uzasadnienie dla niedostarczenia danych.

⁽¹⁾ Dz.U. 2018, L 235, s. 24.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. 2012, L 167, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2018 r. – Darment / Komisja

(Sprawa T-739/18)

(2019/C 72/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Darment Oy (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciele: adwokat C. Ginter)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o zmniejszeniu przydzielonego skarżącej na rok 2019 kontyngentu na wprowadzanie do obrotu wodorofluorowęglowodorów, o której skarżąca została poinformowana pismem z dnia 16 października 2018 r. Ares(2018)5305174 oraz e-mailem z dnia 12 grudnia 2018 r.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez pozwaną rozporządzenia (UE) 517/2014⁽¹⁾ poprzez zastosowanie art. 25 ust. 2 ściśle w oparciu o dane dostępne w rejestrze ustanowionym zgodnie z art. 17, pomimo złożenia wniosku o poprawienie błędnych danych w rejestrze
2. Zarzut drugi dotyczy popełnienia przez pozwaną oczywistego błędu w ocenie ze względu na odmowę uwzględnienia wyjaśnień skarżącej dotyczących wprowadzania do obrotu kontyngentu na import luzem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz.U. 2014, L 150, s. 150).

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2018 r. – Taminco i Arysta LifeScience Great Britain / Komisja**(Sprawa T-740/18)**

(2019/C 72/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Taminco BVBA (Gandawa, Belgia) i Arysta LifeScience Great Britain Ltd (Edynburg, Zjednoczone Królestwo)
(przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i M. Grunchar)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- uchylenie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1500 z dnia 9 października 2018 r. w sprawie nieodnowienia zatwierdzenia substancji czynnej tiuram oraz zakazu używania i sprzedaży nasion zaprawionych środkami ochrony roślin zawierającymi tiuram⁽¹⁾ oraz dokonanie w razie potrzeby ponownej oceny danej substancji czynnej przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) i pozwaną;
- nakazanie, by przedłużono termin wygaśnięcia zatwierdzenia danej substancji czynnej celem umożliwienia jej ponownej oceny;
- ewentualnie, uchylenie części zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim zakazuje ono odnowienia danej substancji czynnej w odniesieniu do zaprawiania nasion, oraz
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie jest nieprawidłowe pod względem proceduralnym, ponieważ pozwana nie uwzględniła okoliczności, że skarżące wycofały wniosek o odnowienie zatwierdzenia tiuramu w zakresie oprysków dolistnych i utrzymały go wyłącznie w zakresie zaprawiania nasion.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie przyjęto w wyniku oczywistego błędu w ocenie.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie przyjęto z naruszeniem art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009⁽²⁾.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że pozwana działała *ultra vires* przy składaniu wniosku dotyczącego klasyfikacji danej substancji czynnej.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie przyjęto w toku postępowania, w ramach którego prawo skarżących do obrony nie było przestrzegane.

6. Zarzut szósty dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie przyjęto z naruszeniem zasady ostrożności oraz podstawowych zasad prawa Unii Europejskiej, mianowicie zasady proporcjonalności i równego traktowania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2018, L 254, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. 2009, L 309, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2018 r. – Bronckers / Komisja

(Sprawa T-746/18)

(2019/C 72/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Marco Bronckers (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat P. Kreijger)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności (dorozumianej) decyzji Komisji z dnia 17 października 2018 r. oddalającej na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ ponowny wniosek strony skarżącej o dostęp do dokumentów dotyczących Porozumienia między Wspólnotą Europejską a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi w sprawie wzajemnego uznawania i ochrony oznaczeń napojów spirytusowych ⁽²⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi tylko jeden zarzut dotyczący naruszenia przez Komisję art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 wskutek niepodjęcia decyzji w wyznaczonym terminie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Dz.U. 1997, L 152, s. 15.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2018 r. – Refan Bulgaria / EUIPO (kształt kwiatu)

(Sprawa T-747/18)

(2019/C 72/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Refan Bulgaria OOD (Trud, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat A. Ivanova)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Trójwymiarowy unijny znak towarowy (Kształt kwiatu) – zgłoszenie nr 16 544 025

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 września 2018 r. w sprawie R 2518/2017-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2018 r. – Glimarpol / EUIPO – Metar (Narzędzia pneumatyczne)

(Sprawa T-748/18)

(2019/C 72/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Glimarpol sp. z o.o. (Bytom, Polska) (przedstawiciel: adwokat M. Kondrat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Metar sp. z o.o. (Gliwice, Polska)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 2 125 435-0001

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 października 2018 r. w sprawie R 1615/2017-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy EUIPO do ponownego rozpatrzenia;
- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że brak jest podstaw do unieważnienia zarejestrowanego wzoru wspólnotowego nr 002125435-001;
- zasądzenie kosztów postępowania na rzecz strony skarżącej.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 6 rozporządzenia Rady nr 6/2002;
  - Naruszenie art. 7 rozporządzenia Rady nr 6/2002.
-

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2018 r. – Tecnodidattica / EUIPO (Podstawa lampy stołowej)**(Sprawa T-752/18)**

(2019/C 72/48)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Tecnodidattica SpA (San Colombano Certenoli, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci S. Corona i F. Corona)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Trójwymiarowy unijny znak towarowy (Kształt podstawy lampy stołowej) – zgłoszenie nr 14 997 308

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 października 2018 r. w sprawie R 76/2017-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 31 grudnia 2018 r. – Koinopraxia Touristiki Loutrakiou / Komisja**(Sprawa T-757/18)**

(2019/C 72/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Koinopraxia Touristiki Loutrakiou AE OTA – Loutraki AE – Klab Otel Loutraki Kazino Touristikes kai Xenodocheiakes Epicheiriseis AE (Loutraki, Grecja) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 sierpnia 2018 r. w sprawie środków dotyczących niektórych kasyn w Grecji SA.28973 – C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa alternatywne zarzuty dla uzasadnienia, że zaskarżona decyzja naruszyła jej prawa procesowe i z tego powodu należy stwierdzić jej nieważność.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że część zaskarżonej decyzji, w której Komisja zbadała, czy rzekoma pomoc państwa powoduje korzyść polegającą na podniesieniu atrakcyjności, powinna być uznana za decyzję o niepodnoszeniu zastrzeżeń przyjętą w następstwie wstępnego postępowania wyjaśniającego. Dlatego zdaniem strony skarżącej Komisja powinna była wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające, gdyż istniały poważne wątpliwości co do korzyści polegającej na podniesieniu atrakcyjności sfinansowanej ze środków państwowych.
2. Zarzut drugi dotyczy tego, że Komisja była w każdym wypadku zobowiązana do ponownego otwarcia formalnego postępowania wyjaśniającego na podstawie wyroku w sprawie T-425/11. Strona skarżąca uważa bowiem, że Komisja była zasadniczo zobowiązana do powiadomienia zainteresowanych stron o możliwości przedłożenia swoich komentarzy przed przyjęciem zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2018 r. – La Caixa / EUIPO – Imagic Vision (imagic bank)

(Sprawa T-761/18)

(2019/C 72/50)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Fundación bancaria caixa d'estalvis i pensions de Barcelona La Caixa (Palma de Mallorca, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci I. Valdelomar Serrano, P. Román Maestre, D. Liern Cendrero, D. Gabarre Armengol i J. Rodriguez Fuensalida)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Imagic Vision, SL (Madryt, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny *imagic bank* – zgłoszenie nr 14 861 108

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 października 2018 r. w sprawie R 1954/2017-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- dopuszczenie niniejszej skargi na zaskarżoną decyzję
- stwierdzenie błędnego zastosowania w tej decyzji art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;

- rozstrzygnięcie poprzez przyznanie ochrony dla wszystkich towarów i usług wskazanych w zgłoszeniu graficznego unijnego znaku towarowego nr 14 861 108 imagin bank z klas 9, 36 i 38;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym poniesionymi przez skarżącą kosztami reprezentacji w związku z niniejszym postępowaniem.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 3 stycznia 2019 r. – Thai World Import & Export / EUIPO – Elvir (Yaco)

(Sprawa T-3/19)

(2019/C 72/51)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Thai World Import & Export Co. Ltd (Bangkok, Tajlandia) (przedstawiciel: adwokat S. Bénoliel-Claux)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Elvir (Conde sur Vire, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy Yaco – zgłoszenie nr 14 980 148

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 października 2018 r. w sprawie R 319/2018-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 2 stycznia 2019 r. – Hankintatukku Arno Latvus / EUIPO – Triaz Group (VIVANIA)

(Sprawa T-4/19)

(2019/C 72/52)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hankintatukku Arno Latvus Oy (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciele: adwokaci A. Fottner i M. Müller)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Triaz Group GmbH (Fryburg, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „VIVANIA” – unijny znak towarowy nr 11 637 121

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 października 2018 r. w sprawie R 767/2018-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie wniosku w sprawie unieważnienia prawa do unijnego znaku towarowego nr 11 637 121 „VIVANIA”;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2019 r. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland / Komisja

(Sprawa T-7/19)

(2019/C 72/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Scandlines Danmark ApS (Kopenhaga, Dania) i Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat L. Sandberg-Mørch)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji C(2018) 6268 final z dnia 28 września 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.51981 (2018/FC);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa przez Komisję poprzez uznanie, że gwarancje państwowe udzielone na rzecz A/S Femern Landanlæg są dozwolone na mocy decyzji w sprawie budowy i że nie stanowią one pomocy państwa.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa przez Komisję poprzez uznanie, że pomoc w postaci zastrzyku kapitału w kwocie 10 mln DKK (oprócz kwoty 500 mln DKK dozwolonej na mocy decyzji w sprawie planowania) jest zgodna z rynkiem wewnętrznym.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia prawa przez Komisję poprzez uznanie, że pożyczki państwowe na rzecz Femern A/S i A/S Femern Landanlæg są dozwolone na mocy decyzji w sprawie budowy i że pożyczki udzielone na rzecz A/S Femern Landanlæg nie stanowią pomocy, natomiast te udzielone na rzecz Femern A/S są zgodne z rynkiem wewnętrznym.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia prawa przez Komisję poprzez uznanie, że udzielone pożyczki państwowe przekraczające budżet 1 445 mln DKK są dozwolone na mocy decyzji w sprawie planowania i stanowią pomoc państwa zgodną z rynkiem wewnętrznym.
5. Zarzut piąty dotyczy naruszenia prawa przez Komisję poprzez uznanie, że korzyść podatkowa nie stanowi pomocy państwa.
6. Zarzut szósty dotyczy naruszenia przez Komisję obowiązku wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE.
7. Zarzut siódmy dotyczy naruszenia przez Komisję obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 296 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2019 r. – Repsol / EUIPO (INVENTEMOS EL FUTURO)

(Sprawa T-8/19)

(2019/C 72/54)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Repsol, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.B. Devaureix i J.C. Erdozain López)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy INVENTEMOS EL FUTURO – zgłoszenie nr 17 258 807

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 października 2018 r. w sprawie R 1173/2018-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2019 r. – ClientEarth / EBI**(Sprawa T-9/19)**

(2019/C 72/55)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Flynn, QC i H. Leith, barrister)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności odmowy przeprowadzenia przez EBI wewnętrznej procedury odwoławczej zgodnie z art. 10 rozporządzenia Aarhus ⁽¹⁾;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa przy stosowaniu rozporządzenia Aarhus w odniesieniu do statusu ClientEarth jako organizacji pozarządowej, pojęcia aktu administracyjnego, definicji indywidualnie adresowanych środków, skutków prawnych decyzji zarządu EBI, a także granic „prawa ochrony środowiska”.
2. Zarzut drugi dotyczy nieprzedstawienia przez skarżącą odpowiedniego uzasadnienia zgodnie z art. 296 TFUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty.

Skarga wniesiona w dniu 2 stycznia 2019 r. – Mutualidad de la Abogacía i in./EBC i SRB**(Sprawa T-11/19)**

(2019/C 72/56)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Mutualidad General de la Abogacía (Madryt, Hiszpania) i pozostałych 75 skarżących (przedstawiciele: adwokaci R. Pelayo Jiménez, A. Muñoz Aranguren i P. Hermida Paredes)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie powstania odpowiedzialności pozaumownej EBC i SRB w wyniku opisanych w skardze uchybień i zasądzenie od nich odszkodowania na rzecz skarżących z tytułu wyrządzonej szkody, szacowanej według wartości ich akcji, które zgodnie z własną „Wyceną 1” SRB były warte 2,0020217 EUR za akcję, a ewentualnie o zasądzenie od pozwanych instytucji odszkodowania w wysokości 0,8442 EUR za akcję.
- Zasądzona kwota powinna zostać powiększona o odsetki wyrównawcze obliczone zgodnie z rocznym wskaźnikiem inflacji stwierdzonym przez EUROSTAT w Hiszpanii w okresie od 6 czerwca 2017 r. do daty wydania wyroku, oraz o odsetki za opóźnienie (stopa ustalona przez BCE dla głównym operacji refinansujących powiększona o dwa punkty), od dnia ogłoszenia wyroku stwierdzającego obowiązek naprawienia szkody do faktycznej spłaty odszkodowania.
- Obciążenie pozwanych instytucji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący bezprawnych lub stanowiących niedbalstwo działań lub zaniechań zarzucanych Europejskiemu Bankowi Centralnemu. W tym względzie zarzut dotyczy:
  - naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań, gdyż EBC wzbudził uzasadnione oczekiwania akcjonariuszy Banco Popular Español, S.A., jako instytucji odpowiedzialnej za przeprowadzenie procesu przeglądu i oceny nadzorczej (SREP).
  - naruszenia obowiązku staranności i dobrej administracji przez EBC, gdyż nie przyjął on odpowiednich środków wczesnej interwencji lub odzyskania Banco Popular Español, z naruszeniem Wytycznych w sprawie kryteriów warunkujących zastosowanie środków wczesnej interwencji zgodnie z art. 27 ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE.
2. Zarzut drugi, dotyczący bezprawnych lub stanowiących niedbalstwo działań zarzucanych Jednolitej Radzie ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji. W tym względzie zarzut dotyczy:
  - naruszenia art. 7 i 13 rozporządzenia (UE) 806/2014 i art. 3 ust. 4 dyrektywy 2014/59, z powodu nieskoordynowanych działań SRB i EBC oraz braku aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español.
  - naruszenia obowiązku poufności przez SRB, z naruszeniem art. 339 TFUE i art. 88 ust. 1 rozporządzenia (UE) 806/2014.
  - naruszenia art. 20 rozporządzenia (UE) 806/2014 poprzez odmowę SRB zlecenia ostatecznej wyceny Banco Popular Español, z naruszeniem obowiązku staranności u dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2019 r. – Nowhere / EUIPO – Junguo Ye (APE TEES)**(Sprawa T-12/19)**

(2019/C 72/57)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Nowhere Co. Ltd (Tokio, Japonia) (przedstawiciel: A. Norris, barrister)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Junguo Ye (Elche, Hiszpania)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający sporny znak towarowy:* Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą*Sporny znak towarowy:* Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego „APE TEES” – zgłoszenie nr 14 319 578*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 października 2018 r. w sprawie R 2474/2017-2**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- odrzucenie zgłoszenia spornego znaku towarowego w odniesieniu do wszystkich zakwestionowanych towarów;
- posiłkowo, przekazanie sprawy EUIPO do ponownego rozpatrzenia;
- zasądzenie zwrotu kosztów poniesionych przez stronę skarżącą w związku z postępowaniami skargowym i odwoławczym oraz postępowaniem w sprawie sprzeciwu.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2019 r. – Activos e Inversiones Monterroso/SRB**(Sprawa T-16/19)**

(2019/C 72/58)

Język postępowania: hiszpański

Strony*Strona skarżąca:* Activos e Inversiones Monterroso, SL (Pantoja, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Rodríguez Bajón)*Strona pozwana:* Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o przyjęcie do wiadomości złożonej skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 31 października 2018 r. w niniejszym postępowaniu [Ares (2017) 6199530] oraz, po dokonaniu odpowiednich czynności prawnych, wydanie wyroku, w którym Sąd stwierdzi nieważność decyzji z dnia 31 października 2018 r. i uwzględni sformułowane przez skarżącą żądania, poprzez udzielenie dostępu do wszystkich dokumentów zawartych w danych aktach postępowania administracyjnego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾.

- W tym względzie skarżącą podnosi brak możliwości stosowania w niniejszej sprawie ochrony interesu publicznego w odniesieniu do polityki pieniężnej lub gospodarczej Unii lub państwa członkowskiego, ochrony interesów handlowych osoby fizycznej lub prawnej, ochrony prywatności i integralności jednostki, ochrony celu dochodzenia lub sprzeciwu osoby, od której pochodzą informacje, w charakterze wyjątków uzasadniających odmowę ujawnienia dokumentów.

⁽¹⁾ Dz.U. 2001 L 145, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2019 r. – Brown / Komisja

(Sprawa T-18/19)

(2019/C 72/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Colin M. Brown (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat I. Van Damme)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych z dnia 19 marca 2018 r., na mocy której skarżący przestał być uprawniony do otrzymywania dodatku zagranicznego oraz dodatku na poczet kosztów podróży;
- nakazanie przywrócenia dodatku zagranicznego oraz dodatku na poczet kosztów podróży od dnia 1 grudnia 2017 r.;
- nakazanie zapłaty skarżącemu dodatków niewypłaconych w okresie od dnia 1 grudnia 2017 r. do dnia przywrócenia skarżącemu uprawnienia, wraz z odsetkami;
- uchylenie, jeśli Sąd uwzględni zarzut niezgodności z prawem, stosowania wobec skarżącego art. 4 ust. 1 lit. b) załącznika VII do regulaminu pracowniczego do czasu zastąpienia go przez niedyskryminujące przepisy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnej interpretacji art. 4 ust. 1 lit. a) załącznika VII do regulaminu pracowniczego, ponieważ Komisja niesłusznie zinterpretowała ten przepis w ten sposób, że uprawnienie do otrzymywania dodatku zagranicznego, uzyskane w oparciu o miejsce urodzenia oraz centrum interesów urzędnika, znajdujące się w innym państwie członkowskim przed jego zatrudnieniem, podlega ponownej ocenie w przypadku, gdy dany urzędnik następnie nabywa obywatelstwo państwa członkowskiego, w którym pozostaje zatrudniony.
2. Zarzut drugi, w którym skarżący twierdzi, że decyzja z dnia 19 marca 2018 r. jest wobec niego dyskryminująca, ponieważ uzależnia jego uprawnienie do otrzymywania dodatku zagranicznego od warunków ustanowionych w art. 4 ust. 1 lit. b) załącznika VII do regulaminu pracowniczego.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżący podnosi, że jeśli Sąd orzeknie, iż Komisja miała prawo ustalić, czy skarżący jest uprawniony do otrzymywania dodatku zagranicznego w świetle art. 4 ust. 1 lit. b) załącznika do VII regulaminu pracowniczego, to jednak instytucja ta nie dokonała interpretacji tego przepisu zgodnej z zasadą niedyskryminacji.
4. Zarzut czwarty, w którym skarżący podnosi, tytułem ewentualnym, że jeśli trzy powyższe zarzuty zostaną oddalone, art. 4 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego jest niezgodny z prawem i nie podlega stosowaniu, ponieważ i w zakresie w jakim jest on w sposób nieuzasadniony dyskryminujący w odniesieniu do osób znajdujących się w sytuacji takiej jak skarżący, ze względów przytoczonych w uzasadnieniu zarzutu drugiego.

Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2019 r. – Pilatus Bank i Pilatus Holding/ EBC

(Sprawa T-27/19)

(2019/C 72/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) i Pilatus Holding ltd. (Ta'Xbiex) (przedstawiciele: O. Behrends, L. Feddern i M. Kirchner, prawnicy)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 2 listopada 2018 r., przesłanych Pilatus Bank plc. w dniu 5 listopada 2018 r. i dotyczących cofnięcia Pilatus Bank licencji bankowej,
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedenaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy niewypełnienia przez EBC obowiązków ciążących na nim na mocy art. 14 ust. 5 rozporządzenia nr 1024/2013⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi dotyczy błędnego przyjęcia przez EBC, że zachodzą przewidziane prawnie podstawy cofnięcia licencji bankowej.

3. Zarzut trzeci dotyczy niewzięcia przez EBC w należyty sposób pod uwagę uznaniowego charakteru spornej decyzji.
4. Zarzut czwarty dotyczy niedokonania przez EBC oceny istotnych faktów oraz uchybienia wymogowi bezstronności oraz obiektywności.
5. Zarzut piąty dotyczy naruszenia przez EBC zasady proporcjonalności.
6. Zarzut szósty dotyczy naruszenia przez EBC zasady *nemo auditur*.
7. Zarzut siódmy dotyczy naruszenia przez EBC prawa w ramach rozważań dotyczących domniemania niewinności.
8. Zarzut ósmy dotyczy naruszenia przez EBC zasady równego traktowania oraz dyskryminującego działania.
9. Zarzut dziewiąty dotyczy naruszenia przez EBC art. 19 i motywu 75 rozporządzenia nr 1024/2013 oraz nadużycia władzy.
10. Zarzut dziesiąty dotyczy naruszenia przez EBC przysługujących stronie skarżącej: prawa do obrony oraz prawa do bycia wysłuchanym.
11. Zarzut jedenasty dotyczy nieprzedstawienia przez EBC należytego uzasadnienia swojej decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi, Dz.U. 2013, L 287, s. 63.

Postanowienie prezesa Sądu z dnia 6 listopada 2018 r. – Berliner Stadtwerke / EUIPO (berlinGas)

(Sprawa T-595/18) ⁽¹⁾

(2019/C 72/61)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Sądu zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 436 z 3.12.2018.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL